

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

הוא יתחיל ואין חוץ מזה לשריף

מחשבת קטריזם. יתר הקשר שלהם
מה לא מקושרין מאלם ומקץ האחד
שזכרן להיות מעט מן דף העליה בולג
שם היינו יולאים לאור ונחיש שם
הרוב. כי הכא דלא אמרי' אלו
ומן שזמן בתוך הקן שהוא קרוב
לפני הקן אלא אמרי' מעמלם אחר:
דכלהו קרוב נינהו הלכך הלך
הרוב דלאמי' מרמי: **אמר.**
לא אנטרין לאשמועין אלא בשמי
נין וו למעלה מו ובשמיס גחלות
אח את שבו ולא זמן את שבו
ולמחר את ולא מלא בתוך הקן שזמן
אלא לפניו ובאחזו של זמן לא מלא
אלא לפניו ולא לתוכו הלכך אסרי'.
אלא משום חששא דיוני דעמלה אלא
ולמחר שלם מאלן במקומן לזמן שכן
ולמחר המוקפה לא מלא כולם יס'
חשש שמא אלו שמאל לפני הקן המוכן:
אלא מתוכו יאלו אלא מתוך המוקפה:
אלא **וישביע קאמר** לא גרסי' אלא
אלא **וישביע און** בתחומהו ולא
בעליונה וכו'. כלומר ותנא
לא אנטרין לאשמועין אסורים לאו
שזמן את של תחומהו ולמחר מלא
בתחומהו לפניו ולא בתוכו ולא מלא
בעליונה כלום אנטרין דאפי' לאו
חשישין דלמא הו דאומין אודו להו
הך שמאל לפניו משל בעליונה באלו
ומתחו אשתרובי אשתרוב למטה ומתחו
אלא לא אנטרין דאפי' לאו בעליונה
בתוכה ולא זמן את של תחומהו ולמחר
מלא בעליונה לפניו ולא בתוכה ולא
מלא בתחומהו כלל אסרי' ולא מימא
אלו אורחיהו למקדן ומיקם בעדון
בעיס אלו אמרין כרורי סריך מן
תחומהו המוקפה וסליקו לפני
בעליונה: **ויולס אין שם אלא הן.**
אלו סביבותיהם אמתול אלא הן:
הכי אלו מופריס. דרזיל אלו הן
הואמן בתוך הקן ובאלו לפניו:
ופורחיס. גדולים ופורחיס למרחוק:
דרדיו דרדו. מאחזו קן וחתו להכא
דמפרש ואילו דעד מחשס אמה
דרדה: בקרן וויס. שוות הבית
בולג להלכה
מן השוקר וקן
זה שזמן בו
עומד לגרדין
דלי הוה אחי
להכא לא הוה
חיו לקניה
סוהית של בית
בתני' עלי.
לפניו:
מדת

ולאחריו לאיסור לכתוש במכתש משור
מיוחדת לקצב עליה: צר: מהו דרמי
צד: איכא דאמרי אמר ר' כ' ר' י
צד: אמר אלה לנדר גרמי דהיי קצב ע
צד: אם היו דרוקים זה מזה דלמא
צד: ר' חנני בן גון צר וצללי: ואשכח ק
צד: "שם שחלה מועיל לעבור: לללי. ד
צד: לי כעין דקרה קאמר בון ארס המול
צד: ויוצא של אפי' יקרימו ואפי' נשחטה הבה

ול שכן (עורבין קמ"ב) הסותת את חביתו. חזר שפח
הארץ מתשמשים (חגיגה כ"ג.) ר' יהודה אומר יגמור
גלים (שם.) וחכמים אומרים לא יגמור. אחר הרגל
וגל לאחר הרגל מגיע טמא לתפרע כדאמר במתני' עבר
כזה ע"ה כרגל (שם.)

ביצה פרק ראשון ביצה

הנהגתו מאליו והבא ונטל
הכל לו: (לפני הקו. דרך
מחוז למחיצה של כל קו וקו
רצונם וחוזרים לקו: הלך

יִמְתַּעַבְל קְטָרִייהוּ: *
הִקְנָן אֶסְרוּרִין: לִימָא כ
-אִמְרַר ר' חֲנִינָא ^(ב)רֹב
אִמְרַר אֲבִי בְרַף * רַב
לְמַעֲלָה מִזֵּו עֲסָקִין וְלֹא
לֹא זֶמֶן בַּעֲלִיּוֹנָה וּמִצָּא
בַּעֲלִיּוֹנָה דְאִסְרוּרִין דְאִמְרַר
הִנֵּךְ אֲשֶׁתְּרֻבִי אֵי
אִפְלוּ זֶמֶן בַּעֲלִיּוֹנָה
בְּבֹא וּמִצָּא בַּעֲלִיּוֹנָה
הִנֵּךְ נְמִי אִסְרִי דְאִמְרַר

הנהגה שוכני סרדן
מי אילמא במפורח
אלא במדרין אי דאין
בתוך חמשים אמה פו
אי מדרה יורה מחת
בזמן קדימא בפקדו
הדר חזי לקנה מדרה
את העלי לקצב עליו
העור לפני הדרוסן
הלל מתירין: גמ' ר
אמר אבי מחלוקת
עלי תנן מהו דבימא
ההוריער כחן רבי
אמרי אמר אבי לא
מממך ולא תבר ע
שמואי אומרים אין
וסכין ובית הלל
מוליכין תבלין ר
ב"ה אומרים מוליכין
נשכ האי בר
קדרה נמי לאימי
אחריתי אתי בעיא
בין רשחמא לחביא
תנא ושוין שמולח
אבכל לקדרה לא פש
אמור ת"ר אין מולח
שטוח ברוח ע"ג יתרו
כ מתנה אין הלכה
פלאשטא יחיד ורבים
שריא ליה ממנע

הרי אסרי ליה צית שמה
הוא הדין דאפילו הכרז גמ
תבינה פשיטא עלי תנן ש
ה מעולם דאיכא למיהש דחיי
בתרן דטריס ממליך: מדור.
ה דלא בעיז חבלין. כגון
מולחין אותו יפה: ה קא
י יפה יפה קרוב למליחא נש
ה צי"ט: ומאי שנא מעור ל

אח חנינוי למסור יין בירושלים כרגל
שאל אחת אומר לא יגמור חף הוא
וע"פ שברגל הן טהורין, לא שטהרתן
רגל מטהרין כלי העזרה מפני שנגעו

פשיטא דמותרין דאמר
מייטי ר'איה מן
גריכין לומר כדמר עוקבא
דחפזר (ב"ב 97 ע"ב):

תוך הקן ומצא לפני
יגיע ליה ל' חנינא
קרוב הלך אחר הרוב
אמר בשני קנן זו
מבעיא זמן בתחתונה
בתחתונה ולא מצא
גון הנך אולו לעלמא
תתבוב ונחות אלא
וולא זמן בתחתונה
לא מצא בתחתונה
גון הנך אולו לעלמא

וקו: "ואם אין שם
 איכא למימר הנך א
 מן בתוך חמשים א
 סמא דמותרין דאמר מ
 שים אמה הלעולם א
 תו מהו דתימא אדרוי
 דאי לא לא מרדה: ג
 ושר יב"ה מתיירין ביו
 א גביהנו אלא אם
 א "הושיון שאם קצ
 עולי אבל בתריא ג
 הוא הדין דאפי' תבו
 אפי' דבר שמלאכתו
 נצרכא אלא אפילו ג
 קמ"ל וב"ש לא
 וזולתינן סבבה וסכין
 אומרים "מוליכין זה
 דרך אצל מדוכה ול
 ה אצל זה הכי השת
 כחושה ומייתניא
 כי דאמר נשכח האי
 תבלין הכא מאי אמי
 קיימא: בית שמאי
 עליו בשר לצלי א
 טא לצלי תנן הא ק
 את החלבים ואין מה
 אמר רב מתנה הלכ
 נר"י הושע בשלמא
 חברים קמ"ל הלכ
 כה חברים מהו דתימא
 שחית קא משמו
 לא

גב' שאמור לעטען. דא
י. אסר צו"ש דלמא בחר ד
גופיה הכי לא נצרכא
עלה וממך: לא חיישי לאמלו
ויכא שדוכין בו תכלין במדוכ
יב ולפת: מאי איכא למימר
מע לן דאפי' ללוי כעין קד
שלזוך קדמה דלא תימא כ
י הדורסן. דשרי בית הלל מ

טוב ולשוטתו ולדורו בני אדם, [ו]כל
אבל בשו' לתבטל שצריך מלח הרבה
משום ר' יהושע אמרו שוטחן ברוך
[ו] מלאך דלמי רכיו ה' ה' מלך

五

ר עוקבא ב"ר המרדכי ובר' וקשה וי'
עוקבא שהוא אמורא וי"ל דע"כ אנו
ס לא כן לא מחוקקא ממתינן דלא
נשטיין העד' וימנה לא צריך
לגוס' וכל כלי שצריך לגוס' וי'
למקומו אפילו מלאכמו לאסור טעמין
אותו ביום טוב וי"ל דנפקא כל הכלים
(שבת דף קנב. ושם) מוקמינן ליה
בתוקע' שיש בו מקורין וי"ל דכ"ע
מוד לאסור כגון סיכי ירי ומוזרי
דקפיד עלייהו וצ"ה שמחירין היינו
דוקא משום שמחת י"ט כדמשמע
בגמרא: [ושרין] שמואלין ע"יו בשר
צ"ה. לא משום דצריך מילה לאלי
דמפ' בחולין (דף קפ"ה) אלא משום
שנהגו למלכו כדי יתן טעם
[ועי' תוספות חולין דף י"ה תשעין]:
מחירין

א הן הרי אלו מותרין: היכי
א לא לעלמא והני אחריני גינהו
ה אדרוי אדרו ואי דליכא קן
עוקבא בר חמא יכל ^ההמדרה
יכא קן בתוך ממשים אמה
אדרו קמ"ל כל היכא דמדרה
נ"ב ^הב"ש אומרים אין נוטלים
שמאי אומרים אין נותנין את
יש עמו ^הכזית בשר וזית
עליו בשר שאסור למלול
י דברי הכל מותר פשיטא
גמי נמי והאי דקתני עלי
איסור גמי שרו קמ"ל איכא
גרא גמי דחתי מהו דתימא
ישי לאמלוכי והתניא ^הבית
אצל כהמה ולא כהמה אצל
אצל זה בית שמאי אומרים
מזוכה אצל תבלין ומדוך
בשלמא כהמה אתי לאמלוכי
המה אחריתי דשמניה מינה
קדרה דבעיא תבלין ומייתניא
לזמימר ממלך ולא תבר
מרים אין נותנין את העור:
י אביי לא שנו אלא לצלי
ל ^הדאפי' לצלי כעין קדרה
ין בהן משום ר' יהושע אמרו
כר' יהושע איכא דאמרי אמר
ד הלכה כר' יהושע אצטרך
יחיד אלא למ"ד אין הלכה
סתבר מעמיה דר' יהושע דאי
לן ומו"ש מעור לפני הדורסן
התם

נצד ליה זוכר ייט: **חכמה גרמ.**
טלה ממלך ולא חכר ואמחה דטלה
דמירמין אבל חכמה גרמ דברי טרה
במיה ופירך לאבי: **אין מולטין טבח**
נשכס האי קדרה. מין תבשיל זה שיהא
קח' לא גרסקין: **שטולטין עלי.**
אסור. האי אבל לקדרה דאמר אבי
לי שרי: **אין מולטין אם חלטיס.** ביום
זה דאי לא שריה ליה ממנע זה שמיט:
החס

המירון. ושון ב"ש ובי"ה שמואלחין ע"ג העור בשר ל
שטענצא מולח את העור. ת"ר אין מולחין את החלול
י"ג יחידות. אמר רב מתנה הלכתא כ"י יהושע, א
לחן ממלחין אל הפשין ובי"ה קודם דין דלון טעמס אל

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

גליץ הש"ס

גמ' רבא אמר בשני קנה.
פיין לקמן דף כה ע"א
רש"י ד"ה ומלא:

יְבִינוּ חֲנָאֵל

[illegible]

שלא יאמרו
ואפ"כ ב"ה
לשטלטן ולקצב
עליו בשב
לשבר עצמות.
וכן תברא
גורלם, שהיה
התחבא של
קורה שהתקנה
לשבר עליה
עצמות, והיא
עדיין חדרה
מוותרת וכ"ש
ישנה, וכן
להוליך תבלין
אצל מדרבה
ומדרבה אצל
תבלין אלו
כולן ב"ה
מתויר. (ז'
וכן אוסרין
בית שמאי
להגביה עור
בית כהמ
ששחטה כיום

ל, שאין צריך מלח הרבה,
ש"ס ב"ט ולא מהפסין בהן,
בא דאמרי אין הלכה בזה.